

[Duborg.]

det modsatte af, hvad der er Socialdemokratiets principielle Standpunkt med Hensyn til Arbejdsløsheden, at dens Afhjælpning først og fremmest er en Statsopgave.

Til Socialdemokratiets ærede Ordførers Udtalelser om Statistikken over Ulykker paa vore Veje vil jeg gerne sige, at det ærede Medlem her aabenbart anvender Statistikken paa en Måade, som ikke kan anbefales; man kan ikke sætte Antallet af Ulykker i Forbindelse med Vejenes Tilstand. saa sætter man to Ting sammen, der i Grunden ikke har saa nøje Forbindelse.

En virkelig Undersøgelse af Ulykernes Aarsager er vanskelig at foretage, men givet er det, at de mere skyldes de nuværende Befordringsmidlers Kørehastighed, end de skyldes andre Ting. Jeg tør ogsaa nok hævde, at der ikke er paafaldende Sammenhæng mellem Antallet af Ulykker, der sker paa Vejene, og det Antal Personer og Befordringsmidler, der færdes der. Ulykker finder Sted i næsten lige saa stor Grad, eller i det mindste i betydelig Grad, paa de Veje, hvor der kun er en ringe Færdsel. Det er Hastigheden, der i ganske afgørende Grad foraarsager Ulykkerne.

Hvis man vil afhjælpe Ulykkerne ved at forbedre Vejbanerne, tror jeg, dette Princip vil føre ud i saadanne Konsekvenser, at naar man vil beregne økonomisk, hvad det vil koste at anlægge Særveje for de forskellige Befordringsmidler, kommer man til Tal, der ligger helt udenfor, hvad selv de nuværende højtærede Regeringspartier turde have tænkt sig.

Til Slut vil jeg gerne komme ind paa et Spørgsmaal, der er meget nøje knyttet hertil, det er Forholdet mellem Amtsveje og Kommuneveje. Jeg tror nok, at de fleste, som kender de kommunale Forhold, er indforstaaet med, at det er i nogen Grad tilfældigt eller i det mindste uden nogen rigtig Plan, naar de kommunale Veje optages som Amtsveje. Jeg tror, at det Udvalg, der nu faar med denne Sag at gøre, ogsaa skulde skænke denne Side af Sagen nogen Opmærksomhed.

Vi trænger til en almindelig Revision af, hvilke Veje der med Rette kan siges at være Amtsveje, og hvilke Veje der fremdeles bør være kommunale Veje. Jeg tror ogsaa, man maa hævde, at Udviklingen maa gaa i den Retning, at de kommunale Veje, der har større Betydning som Gennemkørselsled for flere Kommuner, bør overgaa til at blive Amtsveje. De bør have

en saa rationel Behandling, at de i Kraft deraf egner sig bedre til at drives som Amtsveje. Vi skal ind paa dette, at de kommunale Veje faar deres saa at sige vejtmæssige Begrundelse ved at være Sidebaner til de store Hovedbaner, som i alt væsentligt bør være Amtsveje, fordi de bør være under den sagkyndige Behandling, de paa den Maade kan blive Genstand for.

Jeg mener, det vilde være rigtigt, om der foretoges en saadan almindelig Revision i alle Amterne med Hensyn til de Veje, som der kunde være Rimelighed for overgik fra kommunale Veje til Amtsveje. Det sker Aar efter Aar, at Amterne optager en Vej og ikke en anden Vej, som en anden Kommunes Beboere stiller Krav om skal optages, og dette giver ofte Anledning til overmaade stor Utilfredshed; det kan jo nok siges, at man ikke altid mener, Amdraadet stiller sig ens overfor alle Kommuner. Jeg tror, vi trænger til en almindelig Rettesnor med Hensyn til, hvad der bør være Amtsveje, og hvad der bør være kommunale Veje. Dette er en Opgave, som det Udvalg, der bliver nedsat, meget vel kunde tage sig af.

For øvrigt vil jeg med Hensyn til hele Lovforslaget sige, at hvis Udvalget stiller Krav om alle de Undersøgelser, som er nødvendige for at bedømme Lovforslagets Virkninger og Rækkevidde, tvivler jeg aldeles ikke om, at alene den Tid, som vil medgaa dertil, vil bevirke, at dette Lovforslag ikke kan behandles færdigt, før vi til næste Aar staar overfor en Revision af Motorloven. Men skulde det lykkes at faa alle disse Oplysninger frem usædvanlig hurtigt, nærer jeg ikke nogen som helst Tvivl om, at netop disse Oplysninger vil vise, at Lovforslaget ikke egner sig til Gennemførelse, i det mindste ikke i den foreliggende Skikkelse.

Fisker: Modsat de ærede Medlemmer, der har talt paa Venstres og det konservative Folkepartis Vegne, og modsat den ærede sidste Taler kan jeg takke Ministeren for hans Lovforslag, og jeg vil gerne føje til, at det ganske aabenbart i alle Kredse Landet over vil blive modtaget med stor Interesse og Opmærksomhed.

Jeg har nok kunnet skønne af de Ordførertaler, der er holdt fra Venstres og det konservative Folkepartis Side, at man overfor Offentligheden vil give det Udseende af, at dette Lovforslag overhovedet ingen praktisk Betydning vil faa. Jeg vil gerne heroverfor sige, at naar de ærede